

[...]

ADG/AG/11.833

27.072-27.073/II/PN

[...]

Mevrouw de Minister,

Op 7 maart, 28 maart en 31 mei 1996 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan klachten die door twee Nederlandstalige arbeiders van een bouwbedrijf uit het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest werden ingediend tegen de RSZ en het Fonds voor Bestaanszekerheid van de Werklieden uit het Bouwbedrijf. De klagers richtten zich tegen het feit dat hun werkgever hun een sociale identiteitskaart had uitgereikt die in het Frans was gesteld.

De sociale identiteitskaart werd ingevoerd met toepassing van de wet van 23 maart 1994 houdende bepaalde maatregelen op arbeidsrechtelijk vlak tegen het zwartwerk (BS van 30.3.1994). Conform artikel 3, lid 2, van die wet houdende wijziging van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten, wordt de sociale identiteitskaart door de werkgever aan de werknemer overhandigd en door deze bewaard op de arbeidsplaats.

Het koninklijk besluit van 1 juli 1994 (BS van 15.07.1994) betreffende het bijhouden van sociale identiteitskaarten zegt wat volgt.

Art. 12 - De bevoegde instelling levert de sociale identiteitskaart af aan de werknemer binnen één maand na de aanvraag door de werkgever voor zover deze aanvraag geldig gebeurde.

Art. 13 - De werkgever, zijn aangestelde of lasthebber moet de nodige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de werknemer voortdurend in het bezit is van zijn sociale identiteitskaart op de plaats van het werk.

Art. 19 - De houder van de sociale identiteitskaart heeft het recht om de hem betreffende geregistreerde persoonsgegevens op te vragen en om kosteloos de onjuiste gegevens te doen verbeteren.

De VCT is van oordeel dat de sociale identiteitskaart voor de bouwsector, die aan de arbeider wordt uitgereikt en door deze wordt bewaard, onder toepassing valt van artikel 52, § 1, 2e lid, SWT, met dien verstande dat de VCT in haar rechtspraak heeft gepreciseerd dat onder "akten en bescheiden bestemd voor het

2.

personeel", in ruime zin, akten en bescheiden moeten worden verstaan "die het personeel of een personeelslid aanbelangen" (advies 3.347 van 21 september 1972).

Artikel 52, § 1, bepaalt dat "voor de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, de private nijverheids,- handels,- of financiebedrijven de taal gebruiken van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn.

In Brussel-Hoofdstad stellen de bedrijven die bescheiden in het Nederlands wanneer zij bestemd zijn voor het Nederlandssprekende personeel en in het Frans wanneer zij bestemd zijn voor het Franssprekende personeel."

Bijgevolg dient het Fonds voor Bestaanszekerheid van de Werklieden uit het Bouwbedrijf alles te doen om de taalaanhorigheid te kennen van de werknemers die in de bedrijven van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest zijn tewerkgesteld. Wanneer, anderdeels, de taalaanhorigheid van de bewuste werknemers nog niet is vastgesteld, dient er te worden gesteund op het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de taal van het gebied waar de werknemer zijn woonplaats heeft, ook die is waarvan hij het gebruik vraagt.

De VCT adviseert derhalve dat de klacht ontvankelijk is en gegrond t.a.v. het Fonds voor Bestaanszekerheid van de Werklieden uit het Bouwbedrijf; de klager had een sociale identiteitskaart moeten krijgen die in het Nederlands was gesteld.

De VCT verzoekt u het Fonds voor Bestaanszekerheid van de Werklieden uit het Bouwbedrijf te vragen het betwiste document te vervangen door een document dat strookt met het voornoemde artikel 52.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klagers en aan de minister van Sociale Zaken.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]

